

„Tartsatok össze...!”

Az egyházterületi elnökök által szervezett elnökök szolgálatukkal kapcsolatos megbeszéléséről, cseréltük ki a

„Az Egyházterületi Konferencia által szervezett a területi elnökök által. Hogyan fogadtad a döntést? Mi volt az első gondolatod?

Dr. Ösz-Farkas Ernő,

a Dunamelléki (Egyházterületi elnökök)

„Megtisztelő és alázatra készítet a döntés. Első mondataimban megköszöntem a bizalmat. Ugyanúgy utána nem részesültem az elnökkel indul el az ember. Tisztában vagyok a kihívásokkal, a vezetői munka hatásaival, a felelősséggel terhelve. Természetesen, szívesen is feltettem a kérdést magamnak, hogy nem lenne-e jobb a könnyebbé válni. A döntésben azt emeltem ki, hogy ha nem a nehézségekre, hanem arra az Istenre nézek, aki az elmúlt években ilyen tapasztalatokat adott, amiről szívesen adhattam, akkor a válaszom igen. Ha azokra a testvérekre gondolok, akik az elmúlt években tőlük is felhívást kaptak, hogy elmondják, imádkoznak értünk, akkor válaszom igen. Ha a lelkiismereti kérdésekre gondolok, akikkel érdemes és jó dolgozni, akkor a válaszom igen.

Hegyes-Horváth Géza,

a Tiszavidéki (Egyházterületi elnökök)

„Nem tagadom, hogy mint korábbi elnök, szívesen vállaltam a területek szolgálatát, de fel voltam készülve arra is, hogy befejezem ezt a fajta szolgálatomat. Gyakran eljött az a gondolat, hogy lelki vezetői szolgálók, evangélikusok, testvéreket látogatok, bibliai tartókat tartok sokkal nagyobb intenzitással, mint ahogy azt jelenleg teszem. A döntést könnyelműen fogadtam, mert szerettem a testvérek szeretetét és bizalmát, de nem voltak illő zűrt. Tudtam, hogy mivel jár ez a munka. Azt is megvallom, hogy voltak és vannak félreértések. Észreveszem, hogy ez a három év sokkal nehezebb lesz, mint a korábbi. Ahogy lezárunk a fennmaradó megvalósításához, az ellenséggel fokozatosan támadásait. Az az érzésem, hogy az egyház nagyon nagy kihívásokkal fog szembe nézni az elkövetkező időszakban. Az a belső erő, mint a külső erő, az érzésem szintjén. Hiszem azt, hogy Isten nem hagyja el a csodákat, de ez nem zárja ki a külső tényezőket és a Jézus Krisztuséhoz hasonló próbákat. Azt is tudom, hogy az időszakon, hogy a testvérek a vezetőnek tekintsenek. Az a vezetővel valahogy elnökök és kedvesebbek a testvérek. Jó volt ezt tapasztalni a testvérek részéről, de tudom, hogy eljött annak az ideje, hogy a testvérek keményebb kritikát is megfogalmazzanak és társulást nyújtsanak velem, mint korábban. Tudatában vagyok saját hiányosságaimnak is, ezért olyan gondolatok fogalmazódtak meg bennem elsőként, hogy hogyan fogom kijavítani azokat a vezetői hiányosságokat, amelyek természetéből és képességeim korlátai miatt adódtak. Hiszem, hogy az Isten kegyelmére van szükségem ahhoz, hogy az egyházterület ezek miatt a dolgok miatt ne szenvedjen kárt és hátrányt. Ebben szívesen segítenék Isten Lelkének a vezetőkre és a testvérek szeretetének csatáira.

„Válemányed szerint mi volt az elmúlt három év legjelentősebb eredménye az egyházi vezetők munkájában?”

ÖFE:

Nagyon hálás vagyok a lelkesek és a gyülekezetek missziós erőfeszítéséért. Az ő munkájuk miatt, hogy a Szentlélek 270 főt indított arra, hogy kereszttel vagy hitvallással az 51 gyülekezetünkhez csatlakozzon.

Jól volt megtapasztalni az

összefogás erejét az összehangolt és egymásra építő evangelizációs kapcsolatpályák programokban: Jézus 7 (Jézus életének bemutatása), Jézus 7+ (Jézus tanításainak bemutatása), Van remény (Jézus visszajövetelének hirdetése). Mindenkielőrelépés volt összefogva dolgozni a többi egyházi eggyel, határon túli egyházakkal és a gyülekezetekkel.

Áttörő kezdeményés volt a budapesti kápolnai misszió elindítása. Kevesebb, mint két év alatt 9 tagja lett a kápolnai gyülekezet alapításnak, Dorkas és Daniel kitartó munkája során.

Hálás vagyok azért, hogy a testvérek nagyobb számban kapcsolódtak be a Biblia és E. G. White olvasás mozgalmába, íghirdetői körökbe.

A lelkeskedés pedig a szakmai köröket emeltem ki és a munkatársi körök erősítőit.

Köszönetet

kell mondani a testvérek hűségéért is, hiszem három év alatt nemcsak a tizedbevételek emelkedtek jelentősen, hanem a nem tizedadományok drasztikus csökkenése is megállt.

HHG: Az eredményekről nehéz

beszélni, mert ami pozitív, az Isten munkája, a negatív dolgokért pedig a miénk arcunk felelős. A tapasztalatunk az, hogy Isten sok területen és sokfelé közelítően megállított bennünket, de mivel a kérdéses egy eredményről beszél, a páncélgyi stabilitást szeretném kiemelni.

Az egyházi élet

kiemelkedett abban a helyzetből, amiben korábban volt, nevezetesen, hogy a legelső segítségére szorult körök teljesében. Korábbi

Állásokban voltunk olyan helyzetben, hogy a lelkészek fizetését csak úgy tudtuk megoldani, hogy jelentős kassza-segítségét kaptunk. A jó Isten segítségével az önkéntesek pozitív hozzájárulásával meg tudtuk oldani, hogy a gyülekezetek megfelelő lelkesítő ellátást kapjanak; a gyülekezetek misszióját az igehirdetőinket támogatni tudjuk abban, hogy a rászoruló gyülekezetek szombati igehirdetését meg tudjuk oldani. Mindezt úgy, hogy a gyülekezetekkel az lelkesítőnkkel közösen egyeztetve alakítottuk ki a lelkesítői köröket és terveztük meg munkánkat.

„Mi volt az elmúlt három év legnagyobb kihívása?”

ÖFE:

Kihívást jelentett a ciklus kezdetén az egyházi teológiai tanácsok hiányos bizonytalanság, a gazdasági válság hatásainak jelentőse, az intenzív magvető programok miatti költség. De az átváltozott ezekre a feladatokra. Az egyház elismert keretek között dolgozhatott tovább, a tizedhűség erősített, az aratás sem maradt el.

Természetesen nem oldódott

meg minden kihívás: nem sikerült mindenkit bevonni a misszióba; továbbra is szegények vagyunk személyes kapcsolatban; a 30 főnél kisebb gyülekezetekben nagy kihívást jelent a munka szervezése; a felújítási források apadása sok fejtörést okoz; a fiatalok megtartása, lelkesítő leterheltség, gyülekezeti konfliktusok kezelése mind arra emlékeztetnek, hogy még mindig a fejlődés vagyunk és a nagy kudarc frontvonalban állunk.

HHG: Gyülekezeteink közül néhány olyan kihívással találkozik szembe magukat, amelyek megoldáshoz az egyház vezetői vezetők segítségét kell kérniük. Hát az átváltozásnak, az esetek többségében a vezetők erőfeszítésekkel és imádságos szöveggel megoldást találtunk a problémákra, de sajnos voltak olyan esetek is, amelyeket nem tudunk megnyugtatóan rendezni. A vezetők ezekben a problémákban az egyház szabályainak a figyelmen kívül hagyása. Sajnos sokan a gyülekezeti tagok és vezetők sem ismerik azokat a szabályokat, amelyek a világ minden gyülekezetére vonatkoznak. Vagy esetleg ismerik, de nem tartják fontosnak az alkalmazását.

Például, több helyen figyelmen

kívül hagyják azt a közzétett nyelven megfogalmazott szabályt, hogy csak olyan igehirdetőt hívjanak meg, aki a gyülekezetből szolgál, akinek önkéntes igehirdetői megbízási levele van az egyház vezetőitől. Vagy egyesek nem értik, hogy miért fontos, hogy az igehirdető, aki a gyülekezetekbe jár, prédikálni, tizedfizető legyen. Ez csak egy néhány példa, de az a tapasztalatom, hogy az ilyen esetekben nem kell sok időnek eltelt, amíg a gyülekezetekben feszültségek, problémák keletkeznek, és önkéntesek maradnak ki a gyülekezetből. Sajnos, nemcsak elszigetelt jelenségről van szó. Egyre szélesebb körben tapasztaljuk ezt, és emiatt tele vagyunk aggodalommal.

Meg kell értenünk, hogy a szabályok figyelmen kívül hagyása anarchiához vezet. Isten azonban nem a zűrzavar, hanem a rend Istene. Ennek kell megnyilvánulnia népe között is.

„Melyek az elkövetkező ciklus legfontosabb célkitűzései?”

ÖFE:

A konferencia 38 pontos stratégiai irányítást fogadott el, melyek közül kiemelni a nagyviroi evangelizációt. A lakosság több mint a fele nagyvirokban él. Az ő megszűnésük jobb összehangolt tervet igényel. A missziós pályázati rendszer lehetőséget teremt továbbra is a helyi missziós tervek megvalósítására. Célként tűztük ki az ismertség növelését, a missziós központokat, az adventista identitástudat támogatását, a fiatalok munkájában állást, helyi szinten kiegészítő alapul szolgáló kapcsolaterősítést a KERAK gyülekezeteivel. Konkrétan az kezdőmunkákat jelenik meg: identitás-konferencia, bibliaismereti baráti körök gyülekezeti versenyek, tanulmányt, átfitt lelkészek mozgalma.

HHG: Ezt a ciklust úgy kezdtük, hogy hirtelen az előre nem látott lelkesedéssel kezdett fel. Egy héttel korábban még az a lehetőség állt fenn, hogy több lelkesedésünk van, mint amennyit a költségvetés elbír, a világszerte pedig azzal a helyzettel kellett szembenézni, hogy nagy lelkesedéssel maradt lelkesedésünk. Szeretnénk olyan megoldásokat találni, amelyek megnyugtatóan a gyülekezeti számokra és egy bizonyos stabilitást is biztosítanak. A túl sűrű lelkesedéssel és a kezeltetés nem tesz jót a gyülekezeteknek.

Ezenkívül

szeretnénk nagyon komolyan felkészülni a nagyviroi misszióra. Debrecenben már elkezdtek a felkészülést a 2015-ös munkára, ugyanakkor nagyon komoly erőfeszítést jelent a megyénkenti világszerte kijelölése és a munkára való felkészülés. Nagy lehetőségek rejlenek a Generáció Konferenciának ebben a kezdőmunkákban, az szeretnénk, hogy ezek a lehetőségek ne csak meghirdetett programok legyenek, amelyek csak úgy jönnének el is mennek, hanem igazi hatást gyakoroljunk a gyülekezetekre és sok embernek tegyük lehetővé a jó Isten megismerését és elfogadását.

„Milyenek szeretnéd látni a lelkesedést és a gyülekezeteket három év múlva?”

ÖFE:

Mindenkóppen azt szeretném látni, hogy a költségvetés felismeri azt a mérhetetlen erőforrást, amit a Szentlélek vezetése jelent. Szeretném, ha

a gyülekezetek rájáreznének a személyn munkára, az összfogás rárámra. Az az ílmom, hogy Jázus személye fontosabb lesz, mint győzni a vitakördökben; a testvérek szenvedélyesen szeretni fogják Krisztus testét és annak tagjait; személtetni fogják, hogy mit jelent az evangélium, nem lesz tbbet zsidó, meg gáróg; mernek őj mádszereket kipróbálni; bíttrak lesznek a kapcsolatpá-tásban; a fiatalokat kimozdítják a hátsó ajtó kárli sorokból. Azt szeretném, hogy a gyülekezeteink ne a számokért, hanem az emberekért dolgozzanak, úgy ahogy Jázus, az ő mádszerével. A lelkeskart já kárzsságben szeretném lájtni, lelki sikerélményekkel, nagy tapasztalatokkal.

HHG:

Életképes és névekvő gyülekezeteket szeretnék lájtni, elkétezt, odaszentelt és munkára kiképzett lelkesekkel. Igazi egységet és kárzsságot szeretnék lájtni. Szeretném, ha elfelejtenék azt a felfogást, hogy a gyülekezet a lelkes ellenéke, hogy a bizottságok a vezetőség ellenéke és ágy tovább. Mi mindannyian egy Istent szolgálunk, egyek a cöljaink és egymásnak nem ellenéke, hanem testvérei vagyunk.

“ Mit ézensz az AdventInfo olvasáinak?

ÖFE:

“De egyet cselekszem, azokat, amelyek háitam mágtt vannak, elfelejtém, azoknak pedig, amelyek előttem vannak, nákk dölvén, cölgyenest igyekszem az Istennek a Krisztus Jázusban onnát felíról való elhá-vájsa jutalmáira” (Fil 3:13-14).

Ebben fogjunk össze, mert nemsokára

báinni fogunk minden percet, amit értelmetlen konfliktusokra, háibaváló dolgokra és nem Isten országát títánk el.

“Tartsatok össze, szorosán tartsatok össze, szorosán tartsatok összel” (E. G. White: Bizonyágtételek lelkesek old.).

HHG:

Azt ézenem a kedves testvéreknek, hogy úgy tekintsenek ráink, mint akik érté k szolgálunk és a javukat akarjuk. Imádkozzanak értánk, támogassanak és tanácsoljanak bennünket. Ne féljenek megfogalmazni kritikájjukat is, de ha lehetséges, akkor azt testvéri mádon tegyék, és ne a levelezőrumok nagykarznságe előtt, hanem személyesen. Mindenkit meghallgatunk személyesen, telefonon, vagy árhattok nekünk levelet, e-mailt.

Ezenévél azt ézenem, hogy ne felejték el a konferencia

záró igei gondolatait, amelyben Isten arra biztosítja, hogy nem feledkezik meg rólunk: „Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyugatom Jeruzsálem miatt, még nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya. Láttni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes királyok. Őj nevet adnak neked, melyet az Úr maga határoz meg. A királyi korona leszel az Úr kezében, királyi fejedelmek szentelnek tenyerükkel.” (Zsoltár 62:1-3).

Ilyenek szeretnénk látni az egyházterületénket és a gyülekezeteiket!

Á

KiVi

Á